

กรุงเทพธุรกิจ

หน้าแรก / การศึกษา

การศึกษา

5 ประเด็นการศึกษาที่พรรคการเมืองยังไม่ได้ เสนอ แต่ที่รัฐบาลใหม่ควรทำ

🕒 13 พ.ค. 2566 เวลา 15:24 น. | 📄 61

การพัฒนาและเตรียมระบบการศึกษาให้ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม สามารถแก้ปัญหาการศึกษาในด้านต่าง ๆ อย่างยั่งยืน สร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง สร้างหลักประกันอนาคตของประเทศได้ ยังคงเป็นงานที่ท้าทายความสามารถซึ่งกำลังรอให้รัฐบาลใหม่เข้ามาดูแล

ในสนามหาเสียงโค้งสุดท้าย พบความโดดเด่นทางนโยบายที่เกือบทุกพรรคการเมืองให้ความสำคัญไปที่สวัสดิการสนับสนุนโอกาสเข้าถึงการศึกษา ทว่าความชัดเจนเรื่องความเสมอภาคยังมีอะไรบ้างที่ควรเสนอในวาระที่ประเทศไทยจะมีรัฐบาลชุดใหม่ กสศ. ขวนเครีอย่าช่ยนักวิชาการเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาของเรา ร่วมจับกระแสข้อเสนอนโยบายด้านการศึกษาเพื่อรับมือกับปัญหาในอนาคตเหล่านี้

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระบุว่า ใครที่อาสาเข้ามาดูแลด้านการศึกษาจำเป็นต้องทราบปัญหาด้านการศึกษาอย่างถ่องแท้และมีการศึกษาเรื่องนี้ลงไปถึงรากลึกของปัญหาที่มีความซับซ้อน เชื่อมโยงกับประเด็นปัญหาอื่น ๆ มากมาย รวมถึงต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะปัญหาการศึกษาในหลายด้านเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การดูแลเยาวชนทุกกลุ่มซึ่งเป็นอนาคตของชาติไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ในสถานศึกษาแต่ต้องมองในมุมกว้างกว่านั้น ต้องมีนโยบายที่สามารถดูแลพวกเขาจากบ้านไปสู่เส้นทางการดำเนินชีวิต แต่ปัจจุบัน สิ่งที่เห็นจากนโยบายส่วนใหญ่ จะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ แจกเงิน ลดภาระครู แต่ยังไม่มีการส่งไม้ต่อว่าเด็กจะก้าวไปสู่ระดับการศึกษาขั้นสูงกว่าได้อย่างไร

ข่าวที่เกี่ยวข้อง:

‘เครือข่ายนวัตกรรมการศึกษาทางเลือก’ แก้วกฤตเด็กหลอดนอกระบบรับเปิดเทอม

เข้าถึงข้อมูล-สื่อสารตรงไปตรงมา สูตรบริหารสไตล์ 'รศ.ดร.ธนวรรธน์'

ก้าวสู่ปีที่ 2 'CSR 4+1 โครงการพัฒนา' รวมพลัง SME ส่งต่อโอกาสเด็กรร.ขนาดเล็ก

ปลุกกรุงเทพฯ ด้วยมหัศจรรย์แห่งการอ่านหนังสือให้ฟัง!

ปรับกระทรวงศึกษาฯ เป็นMinistry of Future

“เราเป็นประเทศที่ประกาศใช้นวัตกรรมนำหน้า ใช้เทคโนโลยีนำหน้า แต่การศึกษายังไม่ได้ยกระดับห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) และห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของการผลิตกำลังคน ที่ต้องทำให้คนหลุดจากระบบการศึกษาให้น้อยที่สุด และส่งต่อไปสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด แต่ก็ยังมีเด็กหลุดจากระบบการศึกษานับแสนราย”ดร.เกียรติอนันต์ กล่าว

พรรคการเมืองอาจจะบอกว่าการแก้ปัญหาการศึกษาของทั้งประเทศให้เสร็จภายในช่วงอายุของรัฐบาลคือ 4 ปีเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก แต่อย่างน้อยก็น่าจะให้เห็นความมุ่งมั่นสัญญาในการพยายามแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ หรือให้สำเร็จในบางพื้นที่เพื่อถอดบทเรียนหรือสร้างเป็น Sandbox ขึ้น อาจเลือกพื้นที่หรือกลุ่มคนที่เสี่ยงหลุดจากระบบการศึกษาสูงก่อน ทำเต็มร้อยไม่ได้แต่ถ้าทำ 10 ในร้อยได้อย่างน้อยก็ช่วยคนได้ 10 คนจากในร้อยคนก่อน

ดร.เกียรติอนันต์ มองว่าการแก้ปัญหาการศึกษาให้สอดคล้องกับปัจจุบันมากที่สุดรัฐบาลจำเป็นต้องเปลี่ยน Mindset หรือกรอบความคิดหรือทัศนคติในการแก้ปัญหา เพราะโลกในปัจจุบันหมุนเร็วมาก

“โลกของการศึกษาต้องสอดคล้องกับโลกของตลาดแรงงาน ในเมื่อโลกของตลาดแรงงานมีระยะเวลาของการเตรียมการคือ 3-4 ปี โลกของการศึกษาก็ต้อง 3-4 ปี นั่นคือ 1 เทอมของพรรคการเมือง ดังนั้น อย่างแรกที่ต้องทำคือต้องรู้ว่าในโลกที่อาชีพเปลี่ยนเร็ว การศึกษาก็ต้องปรับตัวให้เร็วเท่าทันระยะเวลาในการจัดการคือ 1 สมัย เพราะถ้าอะไรที่ทำไม่ได้ใน 1 สมัยคือจะไม่ทันกับโลกแล้ว กระทรวงศึกษาและกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องเปลี่ยน Mindset ว่าไม่ใช่กระทรวงที่ทำเพื่อปัจจุบัน แต่ต้องเป็น Ministry of Future คือเป็นกระทรวงที่ทำเพื่ออนาคต” ดร.เกียรติอนันต์ กล่าว

ขับเคลื่อนการศึกษาด้วยฐานข้อมูล

รศ.ดร.วีระชาติ กิเลนทอง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย (RIPED) และคณบดีคณะการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวว่า รัฐต้องมีนโยบายใช้ระบบฐานข้อมูล ซึ่งเก็บและรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์มาดูแลเด็กอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงการจัดการศึกษาได้ว่าหากมีมาตรการที่มีทิศทางที่ถูกต้องชัดเจน จะสามารถดูแลเด็กที่

ขาดแคลนตั้งแต่เขายังเล็กให้เติบโตขึ้นอย่างมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่ออนาคต และต้อง
ไม่ลืมว่าการลดความเหลื่อมล้ำลงได้ การช่วยพวกเขา คือการช่วยให้ประเทศมี GDP สูงขึ้น

รศ.ดร.วีระชาติ กล่าวว่านโยบายเร่งด่วนที่อยากเห็นรัฐบาลใหม่ให้ความสำคัญ คือมาตรการชดเชย
ภาวะการเรียนรู้ถดถอย (Learning Loss) ในเด็กปฐมวัยไทยช่วงโควิด-19 ระบาด และในระยะยาว
คือทำให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ และวางแนวทางในการกระจายอำนาจทาง
ด้านการศึกษา หรือแนวทางในการสร้างแรงจูงใจให้การศึกษาพุ่งเป้าไปที่การพัฒนาเด็ก นโยบายที่
จะถูกประกาศขึ้นต้องสามารถนำมาแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในห้องเรียน

โดยสามารถจำแนกโรงเรียนที่พร้อมและไม่พร้อมรับมือกับความเหลื่อมล้ำ ซึ่งแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันได้ มีกระบวนการที่ชัดเจนว่าโรงเรียนใดจะใช้แผนเชิงปฏิบัติแบบไหนที่ทำให้ความเหลื่อมล้ำและ
ช่องว่างทางการศึกษาแคบลง ใช้เครื่องมืออะไรเพื่อยกระดับความพร้อมของเด็กผ่านทักษะทาง
ปัญญา ทักษะทางพฤติกรรม เข้าไปดูแลด้านความพร้อมของครอบครัว ความพร้อมของโรงเรียน

“รัฐบาลใหม่ควรใส่ใจเรื่องการทำงานโดยใช้ฐานข้อมูลและงานวิจัยมาทำงานด้านการศึกษาและทุนมนุษย์มากขึ้น เพราะที่ผ่านมาเรามีนโยบายด้านการศึกษาที่ซ้ำซ้อน หรือ
เป็นนโยบายที่ไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กจริง ๆ หรือไม่ได้มีการใช้ฐานข้อมูล

ติดตามการแก้ปัญหาและพิจารณาแนวทางในการจัดการศึกษาอย่างรอบ ด้าน”รศ.ดร.วีระชาติ กล่าว

ชุมชนคือระบบนิเวศของการศึกษา

ดร.สมคิด แก้วทิพย์ ผู้จัดการโครงการทุนพัฒนาอาชีพและนวัตกรรมที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน กสศ. กล่าวว่านโยบายด้านการศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพของชุมชน ด้วยการสร้างกลไกให้ชุมชนแต่ละแห่งสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตจนสามารถดูแลตนเองได้ รัฐบาลใหม่จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลด้าน ‘การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงระบบ’ ซึ่งข้อมูลเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีอยู่แล้วอย่างละเอียด

“หากเข้ามาดูเรื่องนี้ จะทำให้ทราบว่า การเตรียมการสำหรับการเรียนรู้ยุคใหม่ในระดับชุมชน คือ รัฐจะต้องเข้าไปส่งเสริมการเรียนรู้ของแต่ละชุมชนให้เข้าใจปัจจัยแวดล้อมของแต่ละแห่ง สร้างความเข้าใจในทักษะที่เป็นรากฐานของแต่ละแห่ง จนสามารถยกระดับชีวิตและคุณภาพการศึกษา สังคม วัฒนธรรม อย่างเป็นระบบระเบียบ ยกระดับทักษะให้กลุ่มแรงงานสามารถประกอบอาชีพ มีรายได้หาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ปัจจุบันเรามีชุมชนต้นแบบการพัฒนาที่สามารถถ่ายทอดทักษะ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่มากมาย” ดร.สมคิด กล่าว

ดร.สมคิด กล่าวว่าชุมชนหรือท้องถิ่น สามารถเป็นระบบนิเวศของการศึกษาที่ดีและมีบทบาทสำคัญในการดูแลเยาวชนในพื้นที่ได้ เช่นบางพื้นที่มีโครงการผลิตอาหาร โครงการที่มีการเลี้ยงปลา ปลุกผัก แล้วให้เด็กนำไปทานที่บ้านเป็นมื้อเช้า แล้วถ้าเด็กเข้าโรงเรียนช่วงใกล้เวลาเรียนจะมีโอกาสได้กินอาหารที่มีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน มีอาหารกล่องหรือปิ่นโตกลับบ้าน มีคุณภาพชีวิตที่ดี

นโยบายที่เข้าถึงปัญหาที่แตกต่างกัน

ดร.ศุภโชค ปิยะสันต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยไร่สามัคคี อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย อนุกรรมการกำกับทิศทางของทุนครูรัก(ษ์)ถิ่น กสศ. กล่าวว่านโยบายด้านการศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้กับการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถแก้ปัญหาที่มีอยู่ได้จริง โดยเฉพาะเรื่องของการจัดสรรงบประมาณเพื่อดูแลโรงเรียนต่าง ๆ อย่างเข้าใจปัญหาที่มีอยู่จริง

“ปัจจุบันมีระบบการเก็บข้อมูลของโรงเรียนแต่ละแห่งที่มากพอจะนำมาออกแบบการช่วยเหลือด้านงบประมาณให้แตกต่างกันไปจากในอดีตซึ่งเคยช่วยแบบเรดเดียวกันทั่วประเทศ โรงเรียนที่มีศักยภาพสูง อยู่ในเมือง รัฐก็ให้เงินสนับสนุนเท่ากับโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล รูปแบบการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนน้อยขาดงบประมาณในการแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเพียงพอและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราไม่สามารถใช้วิธีการเดียวแก้ปัญหาที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องออกแบบวิธีการช่วยเหลือเฉพาะทางที่ลงลึกในรายละเอียด เข้าใจถึงปัญหาจริง ๆ”ดร.ศุภโชค กล่าว

ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

รศ.ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา หัวหน้าภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่าความโดดเด่นของนโยบายการศึกษาในสนามเลือกตั้งครั้งนี้คือเกือบทุกพรรคเสนอนโยบายการศึกษาในเชิงสวัสดิการ สนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นไปตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือการศึกษาตามระดับวุฒิฯ

อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่ากังวลคือพรรคการเมืองยังติดอยู่กับนโยบายการศึกษาในมิติเดิมที่ให้มุ่งสนับสนุนการศึกษาในระบบ เช่น นโยบายเรียนฟรีถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่ไม่เอ่ยถึงการศึกษาในรูปแบบอื่น โดยเฉพาะนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ตอนนี้ถูกพูดถึงจากเพียงไม่กี่พรรค รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ตั้งข้อสังเกตว่า นโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของหลายพรรคอาจปรากฏในรูปแบบนโยบายแรงงานที่มีการยกระดับทักษะให้ดีกว่าเดิม (upskill) และสร้างทักษะที่จำเป็นขึ้นมาใหม่ (reskill) แต่่นโยบายเหล่านี้ก็ยังไม่เห็นภาพการส่งเสริมการเรียนรู้ของคนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ

“แม้จะได้ยินนโยบายที่แสดงความห่วงใยต่อเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มเด็กพิเศษที่บกพร่องทางพัฒนาการ กลุ่มเด็กชาติพันธุ์ กลุ่มเด็กแรงงานข้ามชาติ เยาวชนที่หลุดออกนอกระบบการศึกษา รวมถึงกลุ่มเด็กเปราะบาง แต่ก็ยังไม่เห็นแนวคิดที่ชัดเจนในการลงไปแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะแนวคิดที่เข้าไปจัดการปัญหาอย่างเป็นระบบ หรือมีแนวทางการจัดการเชิงพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับจังหวัด และชุมชนต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการแก้ปัญหาที่เข้มแข็ง” รศ.ดร.วีระเทพ กล่าว

ทั้งนี้ โจทย์แรก คือจะทำอย่างไรให้ทั้ง 8 กลุ่มสาระสามารถบูรณาการกัน ทุกวันนี้เราสอนแยกแต่ละกลุ่มสาระจนเหมือนจะฝึกเด็กให้เป็นนักวิชาการ เราต้องปรับเปลี่ยนวิธีให้เด็กได้เรียนสิ่งที่เขาสนใจ แล้วสามารถเชื่อมโยงกับ 8 กลุ่มสาระได้ เราเห็นโมเดลที่ค่อนข้างประสบความสำเร็จแล้ว เช่น โรงเรียนสาธิตธรรมศาสตร์ เมื่อมีหลักสูตรที่เป็นตัวตั้งแล้ว แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตจะสามารถสร้างประโยชน์ได้มากขึ้น และมากกว่าเอาไว้เรียนในสิ่งที่โรงเรียนอยากสอนเพียงอย่างเดียว

รศ.ดร.วีระเทพ เสริมว่านโยบาย ‘ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้’ เป็นหมุดหมายอันดีในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ชีวิต แต่สิ่งสำคัญกว่าการมีนโยบายคือต้องมีการติดตามผลเมื่อนำไปปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องติดตามว่าการ ‘เพิ่มเวลารู้’ ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดหรือครูเป็นผู้กำหนด ส่วนบทบาทของครู นอกเหนือจากด้านวิชาการ ควรมีการปรับเปลี่ยนให้เป็น ‘โค้ช’ ร่วมกันออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

ด้านวาระเร่งด่วน รศ.ดร.วีระเทพ อยากให้รัฐบาลชุดใหม่สะสางสิ่งที่ค้างคาในรัฐบาลชุดก่อน ทั้ง พ.ร.บ.การศึกษาฉบับใหม่ และหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ติดหล่มความซ้ำของระบบราชการมาหลายปี เขาอยากเห็นพิมพ์เขียวที่ทันต่อยุคสมัยเพื่อที่ผู้ปฏิบัติสามารถนำไปใช้ออกแบบการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุดได้

5 ประเด็นที่พรรคการเมืองยังไม่ได้เสนอ แต่ ว่าที่รัฐบาลใหม่ควรทำ

🕒 13 พฤษภาคม 2566 17:26 น. 👤 สยามรัฐออนไลน์ 📍 ประชาสัมพันธ์

จับกระแสข้อเสนอนโยบายด้านการศึกษาเพื่อรับมือกับปัญหาในอนาคต

โดย เครือข่ายนักวิชาการเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

การพัฒนาและเตรียมระบบการศึกษาให้ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม สามารถแก้ปัญหาการศึกษาต่าง ๆ อย่างยั่งยืน สร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง สร้างหลักประกันอนาคตของประเทศได้ ยังคงเป็นงานที่ท้าทายความสามารถซึ่งกำลังรอให้รัฐบาลใหม่เข้ามาดูแล

ในสนามหาเสียงโค้งสุดท้าย พบความโดดเด่นทางนโยบายที่เกือบทุกพรรคให้ความสำคัญไปที่สวัสดิการ สนับสนุนโอกาสเข้าถึงการศึกษา ทว่าความชัดเจนเรื่องความเสมอภาคยังมีอะไรบ้างที่ควรเสนอในวาระที่ประเทศไทยจะมีรัฐบาลชุดใหม่ กสศ. ชวนเครือข่ายนักวิชาการเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาของเรา ร่วมจับกระแสข้อเสนอนโยบายด้านการศึกษาเพื่อรับมือกับปัญหาในอนาคตเหล่านี้

สยามรัฐใช้คุกกี้เพื่อสร้างประสบการณ์ในการทำงานที่ดี ศึกษาเพิ่มเติม นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และ นโยบายคุกกี้

ยินยอม

- กระทรวงแห่งอนาคต

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระบุว่า ใครที่อาสาเข้ามาดูแลด้านการศึกษา จำเป็นต้องทราบปัญหาทางการศึกษาอย่างถ่องแท้และมีการศึกษาเรื่องนี้ลงไปถึงรากลึกของปัญหาที่มีความซับซ้อน เชื่อมโยงกับประเด็นปัญหาอื่น ๆ มากมาย รวมถึงต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะปัญหาการศึกษาในหลายด้านเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การดูแลเยาวชนทุกกลุ่มซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแคในสถานศึกษาแต่ต้องมองในมุมกว้างกว่านั้น ต้องมีนโยบายที่สามารถดูแลพวกเขาจากบ้านไปสู่เส้นทางการดำเนินชีวิต แต่ปัจจุบัน สิ่งที่เห็นจากนโยบายส่วนใหญ่ จะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ แจกเงิน ลดภาระครู แต่ยังไม่มีการส่งไม้ต่อว่าเด็กจะก้าวไปสู่ระดับการศึกษาขั้นสูงกว่าได้อย่างไร

“เราเป็นประเทศที่ประกาศใช้นวัตกรรมนำหน้า ใช้เทคโนโลยีนำหน้า แต่การศึกษายังไม่ได้ยกระดับห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) และห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของการผลิตกำลังคน ที่ต้องทำให้คนหลุดจากระบบการศึกษาให้น้อยที่สุด และส่งต่อไปสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด แต่ก็ยังมีเด็กหลุด

จากระบบการศึกษาที่ระดับชั้นมัธยมศึกษา เพราะคนที่เรียนจบแล้วจะบอกคุณตรงๆ ว่าเขาไปอยู่ภาคการศึกษาของทั้งประเทศให้

และนโยบายคุณก็

ยินยอม

เสร็จภายในช่วงอายุของรัฐบาลคือ 4 ปีเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก แต่อย่างน้อยก็น่าจะได้เห็นค่านับสัญญา ในการพยายามแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ หรือให้สำเร็จในบางพื้นที่เพื่อถอดบทเรียนหรือสร้างเป็น Sandbox ขึ้น อาจจะเลือกพื้นที่หรือกลุ่มคนที่เสี่ยงหลุดจากระบบการศึกษาสูงก่อน ทำเต็มร้อยไม่ได้แต่ถ้า ทำ 10 ในร้อยได้อย่างน้อยก็ช่วยคนได้ 10 คนจากในร้อยคนก่อน”

ดร.เกียรติอนันต์ มองว่าการแก้ปัญหการศึกษาให้สอดคล้องกับปัจจุบันมากที่สุดรัฐบาลจำเป็นที่จะต้อง เปลี่ยน Mindset หรือกรอบความคิดหรือทัศนคติในการแก้ปัญหา เพราะโลกในปัจจุบันหมุนเร็วมาก

“โลกของการศึกษาต้องสอดคล้องกับโลกของตลาดแรงงาน ในเมื่อโลกของตลาดแรงงานมีระยะเวลาของ การเตรียมการคือ 3-4 ปี โลกของการศึกษาก็ต้อง 3-4 ปี นั่นคือ 1 เทอมของพรรคการเมือง ดังนั้น อย่างแรกที่ต้องทำคือต้องรู้ว่าในโลกที่อาชีพเปลี่ยนเร็ว การศึกษาก็ต้องปรับตัวให้เร็วเท่าทันระยะเวลาในการ จัดการคือ 1 สมัย เพราะถ้าอะไรที่ทำไม่ได้ใน 1 สมัยคือจะไม่ทันกับโลกแล้ว กระทรวงศึกษาและกระทรวง อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องเปลี่ยน Mindset ว่าไม่ใช่กระทรวงที่ทำเพื่อปัจจุบัน แต่ต้องเป็น Ministry of Future คือเป็นกระทรวงที่ทำเพื่ออนาคต เป็นกระทรวงที่ต้องมองไปตรงข้างหน้าว่า เด็กจบการศึกษาแล้ว จะเจออะไรบ้าง แล้วย้อนกลับมาคิดให้ได้ว่าต้องเตรียมอะไรเพื่อพวกเขา จึงจะเห็นแผนการทำงานที่ ชัดเจน ซึ่งการให้เงิน การลดหนี้ ไม่ใช่บทบาทของกระทรวงแห่งอนาคต ต้องคิดใหม่ตั้งแต่เริ่ม ต้องคิดผลิต เปลี่ยน Value chain การผลิตกำลังคนตามช่วงชั้น และต้องคิดไปไกล ว่ามันจำเป็นจะต้องเป็นช่วงชั้นหรือ เปล่า

เมื่อก่อนเราผลิตกำลังคนตามช่วงชั้นเพราะว่าความสามารถของคนไม่เท่ากัน และความสามารถของการ ติดตามประเมินผลดูแลของครูก็ไม่เท่ากัน แต่ความจริงแล้ว เด็กมีพัฒนาการที่ต่างกัน บางคนเรียนแค่ครึ่ง เทอม ก็เข้าใจอะไรหลาย ๆ อย่างได้ง่าย มีความรู้ทางวิชาการแล้ว แต่อาจจะต้องพัฒนาความฉลาดทาง อารมณ์หรืออีคิว ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง ประเมินและควบคุมอารมณ์ของตนเอง ในขณะที่ บางคนอีคิวดี แต่เรียนไม่ทัน เด็กทั้งสองกลุ่มจะ Pass ชั้น กลับต้องรอ Pass พร้อมกัน

แต่ปัจจุบันถึงยุคที่กระทรวงศึกษาสามารถจะทำให้ความสามารถของเด็กเติบโตตามปัจจัยที่แท้จริง เพราะฉะนั้นเรื่องการผ่านชั้นมันอาจจะมีการยืดหยุ่น คือต้องมองพัฒนาการทางด้านร่างกายจิตใจและ วิชาการไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเมื่อก่อนแนวคิดนี้เป็นเรื่องยาก แต่สมัยนี้มีเทคโนโลยีในการติดตามเรื่องพวกนี้ โดยการใช้อีไอมาเป็นผู้ช่วย ซึ่งอีไอทางด้านการศึกษา กำลังถูกนำมาใช้มากขึ้นในต่างประเทศ ทั้งมาช่วย ในเรื่องการติดตาม Learning Style ของเด็กแต่ละคน ซึ่งเชื่อว่าจะช่วยพัฒนาไปสู่จุดที่สามารถออกแบบ ข้อสอบในเรื่องเดียวกันที่สร้างขึ้นเฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน มันจะหมดยุคที่ว่าไปประเมินปลาด้วยการ วิ่งแข่งประเมินลิงด้วยกันว่ายน้ำ”

ดร.เกียรติอนันต์ ระบุอีกว่า ปัจจุบันไม่สามารถจัดการศึกษาให้เตรียมคนเพื่ออาชีพได้เหมือนในอดีต แต่ ต้องเตรียมสภิลหรือความสามารถเพื่อรับกับสถานการณ์ด้านอาชีพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

“วิธีการจัดทรัพยากรบุคคลจะต้องเปลี่ยนวิธีคิด การเรียนเพื่ออาชีพนั้นไม่เพียงพอแล้ว ต้องเป็นการเรียนเพื่อให้มีทักษะและถ้าเรามีทักษะมากพอ เราก็สามารถไปหาอาชีพได้เอง เพราะฉะนั้น การเรียนโดยใช้สมรรถนะ การใช้ทักษะเป็นหลักจะสำคัญมาก พอเป็นแบบนี้ก็จะสอนแบบเดิมไม่ได้แล้ว ไม่ได้เป็นการเตรียมกำลังคนเฉพาะในสถานศึกษา ระบบการพัฒนาคนจะต้องมองว่าคนทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้นโมดูลในการดูแลคน จะต้องทำให้เขาเข้าออกในการเรียนรู้ในโลกของทำงานได้อย่างรวดเร็ว ย่อยจากการเรียนรู้ของเขาในส่วนที่น้อยที่สุดและง่ายที่สุด ทำให้คนทุกช่วงวัยเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น”

-ขับเคลื่อนการศึกษาด้วยฐานข้อมูล

รศ.ดร.วีระชาติ กิเลนทอง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย (RIPED) และ คณบดีคณะการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวว่า รัฐต้องมีนโยบายใช้ระบบฐานข้อมูล ซึ่งเก็บและรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์มาดูแลเด็กอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงการจัดการศึกษาได้ว่าหากมีมาตรการที่มีทิศทางที่ถูกต้องชัดเจน จะสามารถดูแลเด็กที่ขาดแคลนตั้งแต่เขายังเล็กให้เติบโตขึ้นมาอย่างมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่ออนาคต และต้องไม่ลืมว่าการลดความเหลื่อมล้ำลงได้ การช่วยพวกเขา คือการช่วยให้ประเทศมี GDP สูงขึ้น

รศ.ดร. วีระชาติ ระบุว่า หากยกตัวอย่างปัญหาสำคัญในรอบปีที่ผ่านมาคือ กรณีที่การระบาดของโควิด-19 ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างรุนแรง มีเด็กหลุดจากระบบการศึกษานับแสนคน การแก้เรื่องนี้ นโยบายแจกเงินเพียงอย่างเดียวคงจะไม่พอ เพราะมีปัญหาเรื่องกำลังทรัพย์ของครอบครัวซ้อนอยู่ ต่อให้เรียนฟรีก็ฟรีแค่ค่าหน่วยกิต ไม่ได้ฟรีแบบครบวงจรหรือครอบคลุมค่าใช้จ่ายจริง หากประเมินแล้ว แต่ละครอบครัวอาจจะต้องใช้ทุนการศึกษาประมาณ 40,000 - 70,000 บาทจึงจะครอบคลุมการแก้ปัญหาได้จริง ก็ต้องใช้งบประมาณมหาศาลและเป็นไปได้ยากที่จะได้เรียน

นโยบายเร่งด่วนที่อยากเห็นรัฐบาลใหม่ให้ความสำคัญ คือมาตรการชดเชย ภาวะการเรียนรู้ถดถอย (Learning Loss) ในเด็กปฐมวัยไทยช่วงโควิด-19 ระบาด และในระยะยาว คือการให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ และวางแนวทางในการกระจายอำนาจทางการศึกษา หรือแนวทางในการสร้างแรงจูงใจให้การศึกษาพุ่งเป้าไปที่การพัฒนาเด็ก นโยบายที่จะถูกประกาศขึ้นต้องสามารถนำมาแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในห้องเรียน โดยสามารถจำแนกโรงเรียนที่พร้อมและไม่พร้อมรับมือกับความเหลื่อมล้ำ ซึ่งแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันได้ มีกระบวนการที่ชัดเจนว่าโรงเรียนใดจะใช้แผนเชิงปฏิบัติแบบไหนที่ทำให้ความเหลื่อมล้ำและช่องว่างทางการศึกษาแคบลง ใช้เครื่องมืออะไรเพื่อยกระดับความพร้อมของเด็กผ่านทักษะทางปัญญา ทักษะทางพฤติกรรม เข้าไปดูแลด้านความพร้อมของครอบครัว ความพร้อมของโรงเรียน

“รัฐบาลใหม่ควรใส่ใจเรื่องการทำงานโดยใช้ฐานข้อมูลและงานวิจัยมาทำงานด้านการศึกษาและทุนมนุษย์มากขึ้น เพราะที่ผ่านมาเรามีนโยบายด้านการศึกษาที่ซ้ำซ้อน หรือเป็นนโยบายที่ไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กจริง ๆ หรือไม่ได้มีการใช้ฐานข้อมูลติดตามการแก้ปัญหาและพิจารณาแนวทางในการจัดการศึกษาอย่างรอบด้าน

ปัจจุบันหลายประเทศใช้ระบบฐานข้อมูลติดตามตัวเด็ก เพื่อจะเห็นการพัฒนาทางการศึกษาของเด็ก โดยสามารถเข้าถึงปัญหาที่เด็กเผชิญอยู่และทำให้ทราบว่านโยบายต่าง ๆ ซึ่งถูกนำไปใช้สามารถพัฒนาการศึกษาของเด็กได้มากแค่ไหน รวมถึงทราบว่านโยบายไหนที่แก้ปัญหาไม่ตรงจุดหรือเป็นนโยบายซ้ำซ้อน”

- ชุมชนคือระบบนิเวศของการศึกษา

ดร.สมคิด แก้วทิพย์ ผู้จัดการโครงการทุนพัฒนาอาชีพและนวัตกรรมที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน กสศ. กล่าวว่านโยบายด้านการศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องคำนึงถึงศักยภาพของชุมชน ด้วยการสร้างกลไกให้ชุมชนแต่ละแห่งสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตจนสามารถดูแลตนเองได้ รัฐบาลใหม่จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลด้าน ‘การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงระบบ’ ซึ่งข้อมูลเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีอยู่แล้วอย่างละเอียด

“หากเข้ามาดูเรื่องนี้ จะทำให้ทราบว่า การเตรียมการสำหรับการเรียนรู้อยู่ใหม่ในระดับชุมชน คือ รัฐจะต้องเข้าไปส่งเสริมการเรียนรู้ของแต่ละชุมชนให้เข้าใจปัจจัยแวดล้อมของแต่ละแห่ง สร้างความเข้าใจในทักษะที่เป็นรากฐานของแต่ละแห่ง จนสามารถยกระดับชีวิตและคุณภาพการศึกษา สังคม วัฒนธรรม อย่างเป็นระบบระเบียบ ยกกระดับทักษะให้กลุ่มแรงงานสามารถประกอบอาชีพ มีรายได้หาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ปัจจุบันเรามีชุมชนต้นแบบการพัฒนาที่สามารถถ่ายทอดทักษะ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่มากมาย”

ดร.สมคิด กล่าวว่าที่ผ่านมามีการทดลองพัฒนาทักษะแรงงานโดยเริ่มจากปัญหาของกลุ่มประชากรวัยแรงงานที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ จนเกิดเครื่องมือและงานวิจัยที่สามารถสร้างนวัตกรรมชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ อยู่มากมาย เช่น เทคโนโลยีในการประกอบการ การสร้างผลิตภัณฑ์ที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ การสร้างแหล่งเรียนรู้ และการกำหนดบทบาทผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ให้สามารถพัฒนารูปแบบการส่งเสริมทักษะและ

อาชีพที่สามารถนำเสนอและแลกเปลี่ยนกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง จนเกิดระบบฐานข้อมูลอาชีพในท้องถิ่นและองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ เกิดโมเดลทางธุรกิจที่ช่วยให้คนในชุมชนมีงานทำ มีรายได้สูงขึ้น สามารถขับเคลื่อนเชิงรุกและเสนอเป็นนโยบายที่ขับเคลื่อนไปได้อย่างต่อเนื่องอยู่แล้วมากมาย

“ชุมชนหรือท้องถิ่น สามารถเป็นระบบนิเวศของการศึกษาที่ดีและมีบทบาทสำคัญในการดูแลเยาวชนในพื้นที่ได้ เช่นบางพื้นที่มีโครงการผลิตอาหาร โครงการที่มีการเลี้ยงปลา ปลูกผัก แล้วให้เด็กนำไปทานที่บ้านเป็นมื้อเช้า แล้วถ้าเด็กเข้าโรงเรียนช่วงใกล้เวลาเรียนจะมีโอกาสได้กินอาหารที่มีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน มีอาหารกล่องหรือปิ่นโตกลับบ้าน มีคุณภาพชีวิตที่ดี”

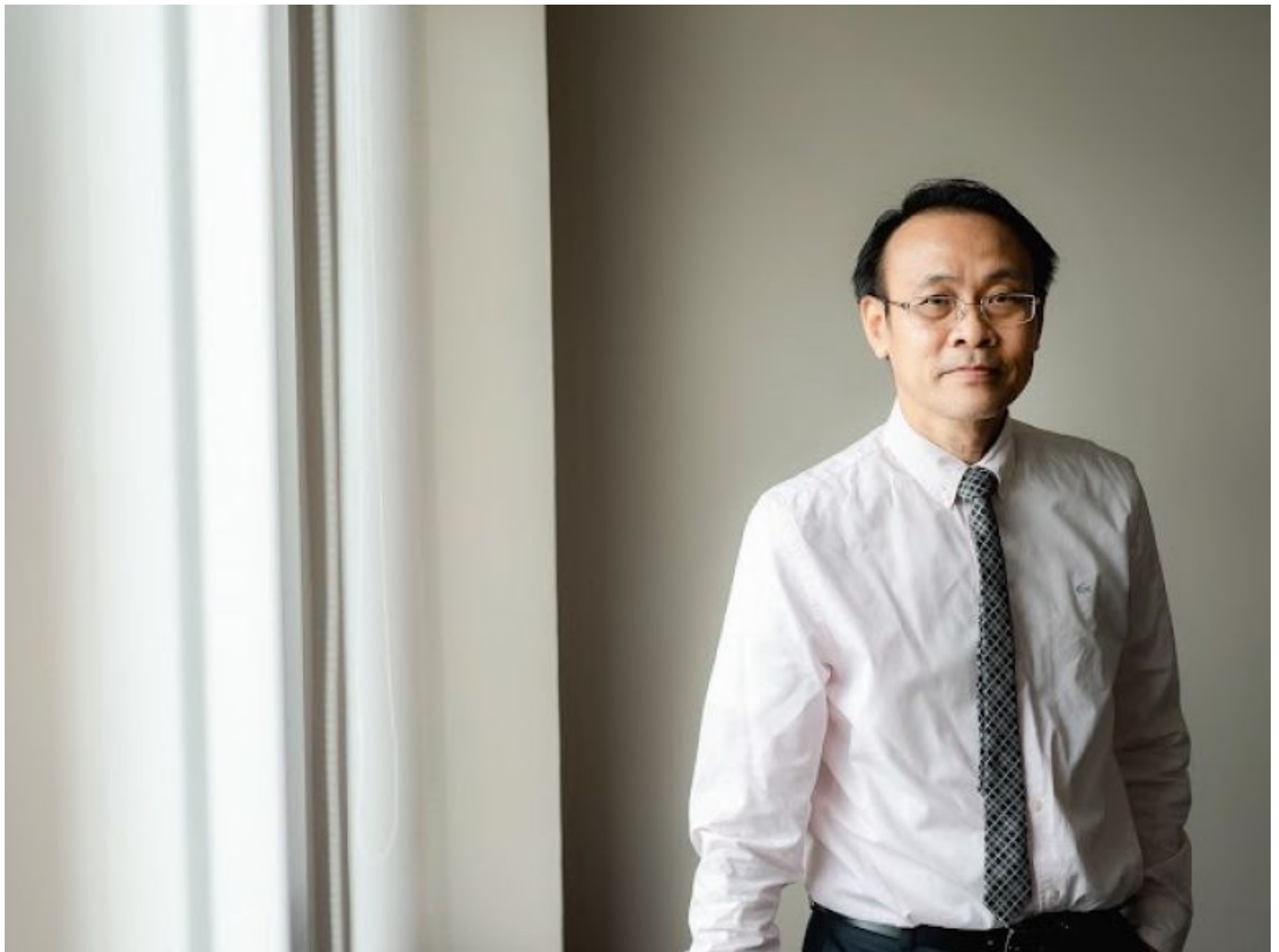
- นโยบายที่เข้าถึงปัญหาที่แตกต่างกัน

ดร.ศุภโชค ปิยะสันต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยไร่สามัคคี อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย อนุกรรมการกำกับทิศทางของทุนครูรัก(ษ์)ถิ่น กสศ. กล่าวว่านโยบายด้านการศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้กับการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถแก้ปัญหาที่มีอยู่ได้จริงโดยเฉพาะเรื่องของการจัดสรรงบประมาณเพื่อดูแลโรงเรียนต่าง ๆ อย่างเข้าใจปัญหาที่มีอยู่จริง

“ปัจจุบันมีระบบการเก็บข้อมูลของโรงเรียนแต่ละแห่งที่มากพอจะนำมาออกแบบการช่วยเหลือด้านงบประมาณให้แตกต่างกันไปจากในอดีตซึ่งเคยช่วยแบบเรตเดียวกันทั่วประเทศ โรงเรียนที่มีศักยภาพสูง อยู่ในเมือง รัฐก็ให้เงินสนับสนุนเท่ากับโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล รูปแบบการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนน้อยขาดงบประมาณในการแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเพียงพอและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราไม่สามารถใช้วิธีการเดียวแก้ปัญหาที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องออกแบบวิธีการช่วยเหลือเฉพาะทางที่ลงลึกในรายละเอียด เข้าใจถึงปัญหาจริง ๆ เช่น เมื่อทราบว่าบางโรงเรียนขาดครูแต่ละช่วงชั้น ต้องมีวิธีการไหนที่เข้าไปช่วยโรงเรียนเหล่านี้ให้ใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่อย่างจำกัด มีระบบการช่วยเหลือ ระบบการระดมทรัพยากรที่จำเป็น ระบบเก็บแลกเปลี่ยนความรู้จากบุคลากรที่เกี่ยวข้องจากภาคส่วนต่าง ๆ ระบบความช่วยเหลือที่ช่วยพัฒนาศักยภาพครูในพื้นที่ห่างไกล หรือระบบที่ดึงความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มาช่วยประคองให้โรงเรียนขนาดเล็กในชุมชนกลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ที่ดูแลเด็ก ๆ ในพื้นที่ให้ได้มากที่สุด”

- ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา หัวหน้าภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต คณะครุศาสตร์

สยามรัฐใช้คุกกี้เพื่อสร้างประสบการณ์ในการทำงานที่ดี ศึกษาเพิ่มเติม นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และ นโยบายคุกกี้

ยินยอม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่าความโดดเด่นของนโยบายการศึกษาในสนามเลือกตั้งครั้งนี้คือเกือบทุกพรรคเสนอนโยบายการศึกษาในเชิงสวัสดิการ สนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นไปตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือการศึกษาตามระดับวุฒิฯ

อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่ากังวลคือพรรคการเมืองยังติดอยู่กับนโยบายการศึกษาในมิติเดิมที่ให้น่า สนับสนุนการศึกษาในระบบ เช่น นโยบายเรียนฟรีถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่ไม่เอ่ยถึงการศึกษาในรูปแบบอื่น โดยเฉพาะนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ตอนนี้ถูกพูดถึงจากเพียงไม่กี่พรรค รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ตั้งข้อสังเกตว่า นโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของหลายพรรคอาจปรากฏในรูปแบบนโยบายแรงงานที่มีการยกระดับทักษะให้ดีกว่าเดิม (upskill) และสร้างทักษะที่จำเป็นขึ้นมาใหม่ (reskill) แต่่นโยบายเหล่านี้ก็ยังไม่เห็นภาพการส่งเสริมการเรียนรู้ของคนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะผู้สูงวัย

“แม้จะได้ยินนโยบายที่แสดงความห่วงใยต่อเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มเด็กพิเศษที่บกพร่องทาง พัฒนาการ กลุ่มเด็กชาติพันธุ์ กลุ่มเด็กแรงงานข้ามชาติ เยาวชนที่หลุดออกนอกระบบการศึกษา รวมถึง กลุ่มเด็กเปราะบาง แต่ก็ยังไม่เห็นแนวคิดที่ชัดเจนในการลงไปแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะแนวคิดที่เข้าไปจัดการปัญหานี้อย่างเป็นระบบ หรือมีแนวทางการจัดการเชิงพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับ จังหวัด และชุมชนต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการแก้ปัญหาที่เข้มแข็ง”

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ระบุอีกว่า นอกเหนือจากที่ยังไปเห็นไม่นโยบายทางการเมืองที่พูดถึงการจัดการปัญหานี้จากรากฐานของคนพื้นที่หรือชุมชนแล้ว ยังไม่เห็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับครุнос ระบบ หรือครูพี่เลี้ยง ทั้งที่คนกลุ่มนี้ถือเป็นกลไกสำคัญสำหรับการทำงานเชิงพื้นที่ที่สามารถลงไปดูแลได้ ถึงรากฐานประเด็นปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสิทธิมนุษยชน ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ สร้างความมั่นคงให้ กับชีวิต การสร้างพื้นที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ฯลฯ และช่วยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาดูแลช่วยเหลือเด็กแต่ละกลุ่มได้ตรงจุด จนสามารถปรับตัวได้

“ที่ผ่านมาเราออกแบบวิธีเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ และมีครุносระบบหรือครูพี่เลี้ยงเป็นเสมือนหน่วยหน้า คอยทำงานสอนหนังสือ สอนอาชีพ สอนทักษะชีวิตและช่วยแก้ปัญหาให้เด็กกลุ่มนี้มาอย่างต่อเนื่อง แต่ พวกเขากลับยังไม่มีแนวคิดหรือนโยบายเข้าไปดูแลมากนัก และต้องยอมรับว่าการแก้ปัญหาเด็กนอกระบบ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และต้องวางแนวทางให้แต่ละพื้นที่ แต่ละชุมชนมาช่วยกันออกแบบระบบการช่วยเหลือที่ยั่งยืน แต่ก็ยังไม่พบนโยบายที่ดูแลเรื่องนี้จาก พรรคการเมือง”

เมื่อพิจารณานโยบายการศึกษาในหมวดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ชีวิต หลายพรรคการเมืองชูการติดตั้ง อินเทอร์เน็ต การแจกแท็บเล็ต และการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการเรียนรู้ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ มองว่านโยบายเหล่านี้เป็นเครื่องมือจำเป็นในการเข้าถึงความรู้ในยุคสมัยนี้ แต่การนำมาบูรณ

การกับการเรียนรู้ของเด็กจะเกิดประโยชน์สูงสุดได้เมื่อมีการปรับหลักสูตรให้ตอบสนองใจและความ สยามรัฐชูคุกกเพื่อสร้างประสบการณ์ในการใช้งานที่ดี ศึกษาเพิ่มเติม นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และ นโยบายคุกก

ยินยอม

ถนัดของผู้เรียนเสียก่อน ดังนั้นสิ่งที่ต้องพูดถึงควบคู่กันคือการออกแบบหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในอนาคตข้างหน้าควรผลักดันไปมากกว่าแค่ในโรงเรียน ประชาชนทุกเพศทุกวัยสามารถออกแบบการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจได้ โดยมีรัฐให้การสนับสนุน

“โจทย์แรกคือจะทำอย่างไรให้ทั้ง 8 กลุ่มสาระสามารถบูรณาการกัน ทุกวันนี้เราสอนแยกแต่ละกลุ่มสาระจนเหมือนจะฝึกเด็กให้เป็นนักวิชาการ เราต้องปรับเปลี่ยนวิธีให้เด็กได้เรียนสิ่งที่เขาสนใจแล้วสามารถเชื่อมโยงกับ 8 กลุ่มสาระได้ เราเห็นโมเดลที่ค่อนข้างประสบความสำเร็จแล้ว เช่น โรงเรียนสาธิตธรรมศาสตร์ เมื่อมีหลักสูตรที่เป็นตัวตั้งแล้ว แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตจะสามารถสร้างประโยชน์ได้มากขึ้น และมากกว่าเอาไว้อ่านในสิ่งที่โรงเรียนอยากสอนเพียงอย่างเดียว”

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ เสริมว่านโยบาย ‘ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้’ เป็นหมุดหมายอันดีในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ชีวิต แต่สิ่งสำคัญกว่าการมีนโยบายคือต้องมีการติดตามผลเมื่อนำไปปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องติดตามว่าการ ‘เพิ่มเวลารู้’ ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดหรือครูเป็นผู้กำหนด ส่วนบทบาทของครู นอกเหนือจากด้านวิชาการ ควรมีการปรับเปลี่ยนให้เป็น ‘โค้ช’ ร่วมกันออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในวาระที่ประเทศไทยกำลังจะได้รัฐบาลชุดใหม่หลังการเลือกตั้งใหญ่นี้ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ อยากเห็นการนำ พ.ร.บ.ส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ไปปฏิบัติให้ได้ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. ที่ต้องตอบโจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ คาดหวังให้มีการเทียบโอน เชื่อมต่อการศึกษาทุกรูปแบบเข้ากันได้ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเพื่อคุณวุฒิ หรือการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง รัฐควรมีฐานข้อมูล big data ที่เก็บข้อมูลการเรียนรู้ของประชาชนในทุกรูปแบบไว้ สามารถดึงเอาข้อมูลนั้นไปเทียบคุณวุฒิได้ เรื่องที่ต้องเน้นย้ำคือรัฐควรสนับสนุนการเรียนรู้ของประชาชนทุกช่วงวัย มิใช่แค่เด็กและเยาวชน

ด้านวาระเร่งด่วน รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ อยากให้รัฐบาลชุดใหม่สะสางสิ่งที่ค้างคาในรัฐบาลชุดก่อน ทั้ง พ.ร.บ.การศึกษาฉบับใหม่ และหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ติดหล่มความซ้ำของระบบราชการมาหลายปี เขาอยากเห็นพิมพ์เขียวที่ทันต่อยุคสมัยเพื่อที่ผู้ปฏิบัติสามารถนำไปใช้ออกแบบการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุดได้

0

ถูกใจ

ทวีต

แชร์

ข่าวประชาสังคม

(<https://mgronline.com/politics/6001/start=0>)

หน้าหลัก (<https://mgronline.com/>) / การเมือง (<https://mgronline.com/politics>)

/ ข่าวประชาสังคม (<https://mgronline.com/politics/6001/start=0>)

เครือข่ายนักวิชาการเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา แะ ประเด็นที่พรรคการเมืองยังไม่ได้เสนอ แต่รัฐบาลใหม่ควรทำ

เผยแพร่: 13 พ.ค. 2566 15:01 | ปรับปรุง: 13 พ.ค. 2566 15:01 | โดย: ผู้จัดการออนไลน์

การพัฒนาและเตรียมระบบการศึกษาให้ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม สามารถแก้ปัญหาการศึกษาต่าง ๆ อย่างยั่งยืน สร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง สร้างหลักประกันอนาคตของประเทศได้ ยังคงเป็นงานที่ทำหายนความสามารถซึ่งกำลังรอให้รัฐบาลใหม่เข้ามาดูแล

ในสนามหาเสียงโค้งสุดท้าย พบความโดดเด่นทางนโยบายที่เกือบทุกพรรคให้ความสำคัญไปที่สวัสดิการสนับสนุนโอกาสเข้าถึงการศึกษา ทว่าความชัดเจนเรื่องความเสมอภาคยังมีอะไรบ้างที่ควรเสนอในวาระที่ประเทศไทยจะมีรัฐบาลชุดใหม่ กสศ. ขวนเครือข่ายนักวิชาการเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาของเรา ร่วมจับกระแสข้อเสนอโยบายด้านการศึกษาเพื่อรับมือกับปัญหาในอนาคตเหล่านี้

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระบุว่า ใครที่อาสาเข้ามาดูแลด้านการศึกษา จำเป็นต้องทราบปัญหาทางการศึกษาอย่างถ่องแท้และมีการศึกษาเรื่องนี้ลงไปถึงรากลึกของปัญหาที่มีความซับซ้อน เชื่อมโยงกับประเด็นปัญหาอื่น ๆ มากมาย รวมถึงต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะปัญหาการศึกษาในหลายด้านเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การดูแลเยาวชนทุกกลุ่มซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแคในสถานศึกษาแต่ต้องมองในมุมกว้างกว่านั้น ต้องมีนโยบายที่สามารถดูแลพวกเขาจากบ้านไปสู่เส้นทางการดำเนินชีวิต แต่ปัจจุบัน สิ่งที่เห็นจากนโยบายส่วนใหญ่ จะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ แจกเงิน ลดภาระครู แต่ยังไม่มีการส่งไม้ต่อว่าเด็กจะก้าวไปสู่ระดับการศึกษาขั้นสูงกว่าได้อย่างไร

“เราเป็นประเทศที่ประกาศใช้นวัตกรรมนำหน้า ใช้เทคโนโลยีนำหน้า แต่การศึกษายังไม่ได้ยกระดับห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) และห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของการผลิตกำลังคน ที่ต้องทำให้คนหลุดจากระบบการศึกษาให้น้อยที่สุด และส่งต่อไปสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด แต่ก็ยังมีเด็กหลุดจากระบบการศึกษานับแสนราย พรรคการเมืองอาจจะบอกว่าการแก้ปัญหการศึกษาของทั้งประเทศให้เสร็จภายในช่วงอายุของรัฐบาลคือ 4 ปีเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก แต่อย่างน้อยก็น่าจะเห็นค้ำประกันสัญญาในการพยายามแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ หรือให้สำเร็จในบางพื้นที่เพื่อถอดบทเรียนหรือสร้างเป็น Sandbox ขึ้น อาจจะเลือกพื้นที่หรือกลุ่มคนที่เสี่ยงหลุดจากระบบการศึกษาสูงก่อน ทำเต็มร้อยไม่ได้แต่ถ้าทำ 10 ในร้อยได้อย่างน้อยก็ช่วยคนได้ 10 คนจากในร้อยคนก่อน”

ดร.เกียรติอนันต์ มองว่าการแก้ปัญหการศึกษาให้สอดคล้องกับปัจจุบันมากที่สุดรัฐบาลจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน Mindset หรือกรอบความคิดหรือทัศนคติในการแก้ปัญหา เพราะโลกในปัจจุบันหมุนเร็วมาก

“โลกของการศึกษาต้องสอดคล้องกับโลกของตลาดแรงงาน ในเมื่อโลกของตลาดแรงงานมีระยะเวลาของการเตรียมการคือ 3-4 ปี โลกของการศึกษาก็ต้อง 3-4 ปี นั่นคือ 1 เทอมของพรรคการเมือง ดังนั้น อย่างแรกที่ต้องทำคือต้องรู้ว่าในโลกที่อาชีพเปลี่ยนเร็ว การศึกษาก็ต้องปรับตัวให้เร็วเท่าทันระยะเวลาในการจัดการคือ 1 สมัย เพราะถ้าอะไรที่ทำได้ใน 1 สมัยคือจะไม่ทันกับโลกแล้ว กระทรวงศึกษาและกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องเปลี่ยน Mindset ว่าไม่ใช่กระทรวงที่ทำเพื่อปัจจุบัน แต่ต้องเป็น Ministry of Future คือเป็นกระทรวงที่ทำเพื่ออนาคต เป็นกระทรวงที่ต้องมองไปตรงข้างหน้าว่า เด็กจบการศึกษาแล้วจะเจออะไรบ้าง แล้วย้อนกลับมาคิดให้ได้ว่าต้องเตรียมอะไรเพื่อพวกเขา จึงจะเห็นแผนการทำงานที่ชัดเจน ซึ่งการให้เงิน การลดหนี้ ไม่ใช่บทบาทของกระทรวงแห่งอนาคต ต้องคิดใหม่ตั้งแต่เริ่ม ต้องคิดผลิตเปลี่ยน Value chain การผลิตกำลังคนตามช่วงชั้น และต้องคิดไปไกล ว่ามันจำเป็นจะต้องเป็นช่วงชั้นหรือเปล่า

เมื่อก่อนเราผลิตกำลังคนตามช่วงชั้นเพราะว่าความสามารถของคนไม่เท่ากัน และความสามารถของการติดตามประเมินผลดูแลของครูก็ไม่เท่ากัน แต่ความจริงแล้ว เด็กมีพัฒนาการที่ต่างกัน บางคนเรียนแค่ครึ่งเทอม ก็เข้าใจอะไรหลาย ๆ อย่างได้ง่าย มีความรู้ทางวิชาการแล้ว แต่อาจจะต้องพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์หรืออีคิว ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง ประเมินและควบคุมอารมณ์ของตนเอง ในขณะที่บางคนอีคิวดี แต่เรียนไม่ทัน เด็กทั้งสองกลุ่มจะ Pass ขึ้น กลับต้องรอ Pass พร้อมกัน แต่ปัจจุบันถึงยุคที่กระทรวงศึกษาสามารถจะทำให้ความสามารถของเด็กเติบโตตามปัจจัยที่แท้จริง เพราะฉะนั้นเรื่องการผ่านชั้น มันอาจจะมีการยืดหยุ่น คือต้องมองพัฒนาการทางด้านร่างกายจิตใจและวิชาการไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเมื่อก่อนแนวคิดนี้เป็นเรื่องยาก แต่สมัยนี้มีเทคโนโลยีในการติดตามเรื่องพวกนี้โดยการใช้เอไอมาเป็นผู้ช่วย ซึ่งเอไอทางด้านการศึกษากำลังถูกนำมาใช้มากขึ้นในต่างประเทศ ทั้งมาช่วยในเรื่องการติดตาม Learning Style ของเด็กแต่ละคน ซึ่งเชื่อว่าจะช่วยพัฒนาไปสู่จุดที่สามารถออกแบบข้อสอบในเรื่องเดียวกันที่สร้างขึ้นเฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน มันจะหมดยุคที่ว่าไปประเมินปลาด้วยการวิ่งแข่งประเมินลิงด้วยกันวันน้ำ”

ดร.เกียรติอนันต์ ระบุว่า ปัจจุบันไม่สามารถจัดการศึกษาให้เตรียมคนเพื่ออาชีพได้เหมือนในอดีต แต่ต้องเตรียมสกิลหรือความสามารถเพื่อรับกับสถานการณ์ด้านอาชีพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

“วิธีการจัดทรัพยากรบุคคลจะต้องเปลี่ยนวิธีคิด การเรียนเพื่ออาชีพนั้นไม่เพียงพอแล้ว ต้องเป็นการเรียนเพื่อให้มีทักษะและถ้าเรามีทักษะมากพอ เราก็สามารถไปหาอาชีพได้เอง เพราะฉะนั้น การเรียนโดยใช้สมรรถนะ การใช้ทักษะเป็นหลักจะสำคัญมากพอเป็นแบบนี้ก็จะสอนแบบเดิมไม่ได้แล้ว ไม่ได้เป็นการเตรียมกำลังคนเฉพาะในสถานศึกษา ระบบการพัฒนาคนจะต้องมองว่า

คนทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้นโมดูลในการดูแลคน จะต้องทำให้เขาเข้าออกในการเรียนรู้ในโลกของทำงานได้อย่างรวดเร็ว ย่อยจากการเรียนรู้ของเขาในส่วนที่ย่อยที่สุดและง่ายที่สุด ทำให้คนทุกช่วงวัยเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น”

ขับเคลื่อนการศึกษาด้วยฐานข้อมูล

รศ.ดร.วีระชาติ กิเลนทอง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย (RIPED) และคณบดีคณะการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวว่า รัฐต้องมีนโยบายใช้ระบบฐานข้อมูล ซึ่งเก็บและรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์มาดูแลเด็กอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงการจัดการศึกษาได้ว่าหากมีมาตรการที่มีทิศทางที่ถูกต้องชัดเจน จะสามารถดูแลเด็กที่ขาดแคลนตั้งแต่เขายังเล็กให้เติบโตขึ้นอย่างมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่ออนาคต และต้องไม่ลืมว่าการลดความเหลื่อมล้ำลงได้ การช่วยพวกเขา คือการช่วยให้ประเทศมี GDP สูงขึ้น

รศ.ดร.วีระชาติ ระบุว่า หากยกตัวอย่างปัญหาสำคัญในรอบปีที่ผ่านมาคือ กรณีที่การระบาดของโควิด-19 ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างรุนแรง มีเด็กหลุดจากระบบการศึกษานับแสนคน การแก้เรื่องนี้ นโยบายแจกเงินเพียงอย่างเดียวคงจะไม่พอ เพราะมีปัญหาเรื่องกำลังทรัพย์ของครอบครัวซ่อนอยู่ ต่อให้เรียนฟรีก็ฟรีแค่ค่าหน่วยกิต ไม่ได้ฟรีแบบครบวงจรหรือ

แกลเลอรี > [\(https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333\)](https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333)

[\(https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333\)](https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333)

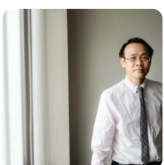
[\(https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333\)](https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333)

[\(https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333\)](https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333)

[\(https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333\)](https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333)

[\(https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333\)](https://mgronline.com/politics/photo-gallery/9660000044333)

หน้าแรก - สังคมยั่งยืน - ชีวิตดีสังคมดี

สังคมยั่งยืน

ส่อง 5 ประเด็นการศึกษา 'ที่ไม่มีพรรคไหนพูดถึง' โจทย์ท้าทายรัฐบาลใหม่

📅 13 พ.ค. 2566 | 20:56 น. 👁 71

เกาะติดข่าวสาร >> **คมชัดลึก** ออนไลน์

เลือกตั้ง 66 : สอง 5 ประเด็น ที่พรรคการเมืองยังไม่ได้เสนอ แต่ที่รัฐบาลใหม่ควรทำ จับ
กระแสข้อเสนอนโยบายด้านการศึกษาเพื่อรับมือกับปัญหาในอนาคต

ศึกเลือกตั้ง 2566 หนึ่งในประเด็นที่สังคมอาจจะได้ยินพรรคการเมือง หาเสียงโดยชูนโยบายปฏิรูปการ
ศึกษาน้อยไปสักหน่อย

อย่าลืมนะว่า การพัฒนาและเตรียมระบบการศึกษาให้ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม สามารถ
แก้ปัญหาการศึกษาในด้านต่าง ๆ อย่างยั่งยืน สร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง สร้างหลักประกันอนาคตของประเทศ
ได้ ยังคงเป็นงานที่ท้าทายความสามารถซึ่งกำลังรอให้รัฐบาลใหม่เข้ามาดูแล

ในสนามหาเสียงโค้งสุดท้าย พบความโดดเด่นทางนโยบายที่เกือบทุกพรรคให้ความสำคัญไปที่สวัสดิการ สนับสนุนโอกาสเข้าถึงการศึกษา ทว่าความชัดเจนเรื่องความเสมอภาคยังมีอะไรบางอย่างที่ควรเสนอในวาระที่ ประเทศไทยจะมีรัฐบาลชุดใหม่

กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา หรือ กสศ. จึงระดมเครือข่ายนักวิชาการเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาของเรา ร่วมจับกระแสข้อเสนอนโยบายด้านการศึกษาเพื่อรับมือกับปัญหาในอนาคตเหล่านี้

กระทรวงแห่งอนาคต

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระบุว่า ใครที่อาสาเข้ามาดูแลด้านการศึกษา จำเป็นต้องทราบปัญหาทางการศึกษาอย่างถ่องแท้และมีการศึกษาเรื่องนี้ลงไปถึงรากลึกของปัญหาที่มีความซับซ้อน เชื่อมโยงกับประเด็นปัญหาอื่น ๆ มากมาย รวมถึงต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะปัญหาการศึกษาในหลายด้านเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การดูแลเยาวชนทุกกลุ่มซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแคในสถานศึกษาแต่ต้องมองในมุมกว้างกว่านั้น ต้องมีนโยบายที่สามารถดูแลพวกเขาจากบ้านไปสู่เส้นทางการดำเนินชีวิต แต่ปัจจุบัน สิ่งที่เห็นจากนโยบายส่วนใหญ่ จะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ แจกเงิน ลดภาระครู แต่ยังไม่มีการส่งไม้ต่อว่าเด็กจะก้าวไปสู่ระดับการศึกษาขั้นสูงกว่าได้อย่างไร

เราเป็นประเทศที่ประกาศใช้นวัตกรรมนำหน้า ใช้เทคโนโลยีนำหน้า แต่การศึกษายังไม่ได้ยกระดับห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) และห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของการผลิตกำลังคน ที่ต้องทำให้คนหลุดจากระบบการศึกษาให้น้อยที่สุด และส่งต่อไปสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด แต่ก็ยังมีเด็กหลุดจากระบบการศึกษานับแสนราย

"พรรคการเมืองอาจจะบอกว่าการแก้ปัญหาการศึกษาของทั้งประเทศให้เสร็จภายในช่วงอายุของรัฐบาลคือ 4 ปีเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก แต่อย่างน้อยก็น่าจะให้เห็นคำมั่นสัญญาในการพยายามแก้ปัญหานี้อย่างเป็นระบบ หรือให้สำเร็จในบางพื้นที่เพื่อถอดบทเรียนหรือสร้างเป็น Sandbox ขึ้น อาจจะเลือกพื้นที่หรือกลุ่มคนที่เสี่ยงหลุดจากระบบการศึกษาสูงก่อน ทำเต็มร้อยไม่ได้แต่ถ้าทำ 10 ในร้อยได้อย่างน้อยก็ช่วยคนได้ 10 คนจากในร้อยคนก่อน"

ดร.เกียรติอนันต์ มองว่าการแก้ปัญหาการศึกษาให้สอดคล้องกับปัจจุบันมากที่สุดรัฐบาลจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน Mindset หรือกรอบความคิดหรือทัศนคติในการแก้ปัญหา เพราะโลกในปัจจุบันหมุนเร็วมาก

โลกของการศึกษาต้องสอดคล้องกับโลกของตลาดแรงงาน ในเมื่อโลกของตลาดแรงงานมีระยะเวลาของการเตรียมการคือ 3-4 ปี โลกของการศึกษาก็ต้อง 3-4 ปี นั่นคือ 1 เทอมของพรรคการเมือง ดังนั้น อย่างแรกที่ต้องทำคือต้องรู้ว่าในโลกที่อาชีพเปลี่ยนเร็ว การศึกษาก็ต้องปรับตัวให้เร็วเท่าทันระยะเวลาในการจัดการคือ 1 สมัย เพราะถ้าอะไรที่ทำไม่ได้ใน 1 สมัยคือจะไม่ทันกับโลกแล้ว

กระทรวงศึกษาและกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องเปลี่ยน Mindset ว่าไม่ใช่กระทรวงที่ทำเพื่อปัจจุบัน แต่ต้องเป็น Ministry of Future คือเป็นกระทรวงที่ทำเพื่ออนาคต เป็นกระทรวงที่ต้องมองไปตรงข้างหน้าว่า เด็กจบการศึกษาแล้วจะเจออะไรบ้าง แล้วย้อนกลับมาคิดให้ได้ว่าต้องเตรียมอะไรเพื่อพวกเขา จึงจะเห็นแผนการทำงานที่ชัดเจน

ซึ่งการให้เงิน การลดหนี้ ไม่ใช่บทบาทของกระทรวงแห่งอนาคต ต้องคิดใหม่ตั้งแต่เริ่ม ต้องคิดผลิตเปลี่ยน Value chain การผลิตกำลังคนตามช่วงชั้น และต้องคิดไปไกล ว่ามันจำเป็นจะต้องเป็นช่วงชั้นหรือเปล่า

เมื่อก่อนเราผลิตกำลังคนตามช่วงชั้นเพราะว่าความสามารถของคนไม่เท่ากัน และความสามารถของการติดตามประเมินผลดูแลของครูก็ไม่เท่ากัน แต่ความจริงแล้ว เด็กมีพัฒนาการที่ต่างกัน บางคนเรียนแค่ครึ่งเทอม ก็เข้าใจอะไรหลาย ๆ อย่างได้ง่าย มีความรู้ทางวิชาการแล้ว

แต่อาจจะต้องพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์หรืออีคิว ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง ประเมินและควบคุมอารมณ์ของตนเอง ในขณะที่บางคนอีคิวดี แต่เรียนไม่ทัน เด็กทั้งสองกลุ่มจะ Pass ชั้น กลับต้องรอ Pass พร้อมกัน

แต่ปัจจุบันถึงยุคที่กระทรวงศึกษาสามารถจะทำให้ความสามารถของเด็กเติบโตตามปัจจัยที่แท้จริง เพราะฉะนั้นเรื่องการผ่านชั้นมันอาจจะมีการยืดหยุ่น คือต้องมองพัฒนาการทางด้านร่างกายจิตใจและวิชาการไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเมื่อก่อนแนวคิดนี้เป็นเรื่องยาก แต่สมัยนี้มีเทคโนโลยีในการติดตามเรื่องพวกนี้โดยการใช้อีโอมาเป็นผู้ช่วย

ซึ่งเอไอทางด้านการศึกษากำลังถูกนำมาใช้มากขึ้นในต่างประเทศ ทั้งมาช่วยในเรื่องการติดตาม Learning Style ของเด็กแต่ละคน ซึ่งเชื่อว่าจะช่วยพัฒนาไปสู่จุดที่สามารถออกแบบข้อสอบในเรื่องเดียวกันที่สร้างขึ้นมาเฉพาะสำหรับเด็กแต่ละคน มันจะหมดยุคที่ว่าไปประเมินปลาด้วยการวิ่งแข่งประเมินลิงด้วยกันว่าว่ายน้ำ”

ดร.เกียรติอนันต์ ระบุอีกว่า ปัจจุบันไม่สามารถจัดการศึกษาให้เตรียมคนเพื่ออาชีพได้เหมือนในอดีต แต่ต้องเตรียมสกิลหรือความสามารถเพื่อรับกับสถานการณ์ด้านอาชีพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

“วิธีการจัดทรัพยากรบุคคลจะต้องเปลี่ยนวิธีคิด การเรียนเพื่ออาชีพนั้นไม่เพียงพอแล้ว ต้องเป็นการเรียนเพื่อให้มีทักษะและถ้าเรามีทักษะมากพอ เราก็สามารถไปหาอาชีพได้เอง เพราะฉะนั้น การเรียนโดยใช้สมรรถนะ การใช้ทักษะเป็นหลักจะสำคัญมาก พอเป็นแบบนี้ก็จะสอนแบบเดิมไม่ได้แล้ว ไม่ได้เป็นการเตรียมกำลังคนเฉพาะในสถานศึกษา ระบบการพัฒนาคนจะต้องมองว่าคนทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้นโมดูลในการดูแลคน จะต้องทำให้เขาเข้าออกในการเรียนรู้ในโลกของทำงานได้อย่างรวดเร็ว ย่อยจากการเรียนรู้ของเขาในส่วนที่ย่อยที่สุดและง่ายที่สุด ทำให้คนทุกช่วงวัยเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น”

ขับเคลื่อนการศึกษาด้วยฐานข้อมูล

รศ.ดร.วีระชาติ กิเลนทอง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย (RIPED) และ คณบดีคณะการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กล่าวว่า รัฐต้องมีนโยบายใช้ระบบฐานข้อมูล ซึ่งเก็บและรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบทางอิเล็กทรอนิกส์มาดูแลเด็กอย่างเป็นระบบ

และเชื่อมโยงการจัดการศึกษาได้ว่าหากมีมาตรการที่มีทิศทางที่ถูกต้องชัดเจน จะสามารถดูแลเด็กที่ขาดแคลนตั้งแต่เขายังเล็กให้เติบโตขึ้นมาอย่างมีความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่ออนาคต และต้องไม่ลืมว่าการลดความเหลื่อมล้ำลงได้ การช่วยพวกเขา คือการช่วยให้ประเทศมี GDP สูงขึ้น

รศ.ดร.วีระชาติ กิเลนทอง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย (RIPEd) และ
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

รศ.ดร.วีระชาติ ระบุว่า หากยกตัวอย่างปัญหาสำคัญในรอบปีที่ผ่านมาก็คือ กรณีที่การระบาดของโควิด-19 ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างรุนแรง มีเด็กหลุดจากระบบการศึกษานับแสนคน การแก้เรื่องนี้ นโยบายแจกเงินเพียงอย่างเดียวคงจะไม่พอ เพราะมีปัญหาเรื่องกำลังทรัพย์ของครอบครัวซ่อนอยู่

ต่อให้เรียนฟรีก็ฟรีแค่ค่าหน่วยกิต ไม่ได้ฟรีแบบครบวงจรหรือครอบคลุมค่าใช้จ่ายจริง หากประเมินแล้ว แต่ละครอบครัวอาจจะต้องใช้ทุนการศึกษาประมาณ 40,000 - 70,000 บาทจึงจะครอบคลุมการแก้ปัญหาได้จริง ก็ต้องใช้งบประมาณมหาศาลและเป็นไปได้ยากที่จะได้เรียน

นโยบายเร่งด่วนที่อยากเห็นรัฐบาลใหม่ให้ความสำคัญ คือมาตรการชดเชย ภาวะการเรียนรู้ถดถอย (Learning Loss) ในเด็กปฐมวัยไทยช่วงโควิด-19 ระบาด และในระยะยาว คือการให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ และวางแนวทางในการกระจายอำนาจทางการศึกษา หรือแนวทางในการสร้างแรงจูงใจให้การศึกษาพุ่งเป้าไปที่การพัฒนาเด็ก นโยบายที่จะถูกประกาศขึ้นต้องสามารถนำมาแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในห้องเรียน

โดยสามารถจำแนกโรงเรียนที่พร้อมและไม่พร้อมรับมือกับความเหลื่อมล้ำ ซึ่งแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันได้ มีกระบวนการที่ชัดเจนว่าโรงเรียนใดจะใช้แผนเชิงปฏิบัติแบบไหนที่ทำให้ความเหลื่อมล้ำและช่องว่างทางการ

ศึกษาแคลง ใช้เครื่องมืออะไรเพื่อยกระดับความพร้อมของเด็กผ่านทักษะทางปัญญา ทักษะทางพฤติกรรม เข้าไปดูแลด้านความพร้อมของครอบครัว ความพร้อมของโรงเรียน

“รัฐบาลใหม่ควรจะใส่ใจเรื่องการทำงานโดยใช้ฐานข้อมูลและงานวิจัยมาทำงานด้านการศึกษาและทุนมนุษย์มากขึ้น เพราะที่ผ่านมาเรามีนโยบายด้านการศึกษาที่ซ้ำซ้อน หรือเป็นนโยบายที่ไม่ได้คำนึงถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กจริง ๆ หรือไม่ได้มีการใช้ฐานข้อมูลติดตามการแก้ปัญหาและพิจารณาแนวทางในการจัดการศึกษาอย่างรอบด้าน

ปัจจุบันหลายประเทศใช้ระบบฐานข้อมูลติดตามตัวเด็ก เพื่อจะเห็นการพัฒนาทางการศึกษาของเด็ก โดยสามารถเข้าถึงปัญหาที่เด็กเผชิญอยู่และทำให้ทราบว่านโยบายต่าง ๆ ซึ่งถูกนำไปใช้สามารถพัฒนาการศึกษาของเด็กได้มากแค่ไหน รวมถึงทราบว่านโยบายไหนที่แก้ปัญหาไม่ตรงจุดหรือเป็นนโยบายซ้ำซ้อน”

ชุมชนคือระบบนิเวศของการศึกษา

KomChadLuek Online

วันจันทร์ที่ 15 พฤษภาคม 2566

เสริมการเรียนรู้เชิงระบบ’ ซึ่งข้อมูลเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีอยู่แล้วอย่างละเอียด

“หากเข้ามาดูเรื่องนี้ จะทำให้ทราบว่า การเตรียมการสำหรับการเรียนรู้ยุคใหม่ในระดับชุมชน คือ รัฐบาลต้องเข้าไปส่งเสริมการเรียนรู้ของแต่ละชุมชนให้เข้าใจปัจจัยแวดล้อมของแต่ละแห่ง สร้างความเข้าใจในทักษะที่เป็นรากฐานของแต่ละแห่ง จนสามารถยกระดับชีวิตและคุณภาพการศึกษา สังคม วัฒนธรรม อย่างเป็นระบบระเบียบ ยกกระดับทักษะให้กลุ่มแรงงานสามารถประกอบอาชีพ มีรายได้หาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ปัจจุบันเรามีชุมชนต้นแบบการพัฒนาที่สามารถถ่ายทอดทักษะ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่มากมาย”

ดร.สมคิด แก้วทิพย์ ผู้จัดการโครงการทุนพัฒนาอาชีพและนวัตกรรมที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน กสศ.

ดร.สมคิด กล่าวว่าที่ผ่านมา มีการทดลองพัฒนาทักษะแรงงาน โดยเริ่มจากปัญหาของกลุ่มประชากรวัยแรงงานที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ จนเกิดเครื่องมือและงานวิจัยที่สามารถสร้างนวัตกรรมชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ อยู่มากมาย เช่น เทคโนโลยีในการประกอบการ การสร้างผลิตภัณฑ์ที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ การสร้างแหล่งเรียนรู้ และการกำหนดบทบาทผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ให้สามารถพัฒนารูปแบบการส่งเสริมทักษะและอาชีพที่สามารถนำเสนอและแลกเปลี่ยนกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง

จนเกิดระบบฐานข้อมูลอาชีพในท้องถิ่นและองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ เกิดโมเดลทางธุรกิจที่ช่วยให้คนในชุมชนมีงานทำ มีรายได้สูงขึ้น สามารถขับเคลื่อนเชิงรุกและเสนอเป็นนโยบายที่ขับเคลื่อนไปได้อย่างต่อเนื่องอยู่แล้วมากมาย

“ชุมชนหรือท้องถิ่น สามารถเป็นระบบนิเวศของการศึกษาที่ดีและมีบทบาทสำคัญในการดูแลเยาวชนในพื้นที่ได้ เช่น บางพื้นที่มีโครงการผลิตอาหาร โครงการที่มีการเลี้ยงปลา ปลูกผัก แล้วให้เด็กนำไปทานที่บ้าน เป็นมือเช้า แล้วถ้าเด็กเข้าโรงเรียนช่วงใกล้เวลาเรียนจะมีโอกาสได้กินอาหารที่มีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน มีอาหารกล่องหรือปิ่นโตกลับบ้าน มีคุณภาพชีวิตที่ดี”

นโยบายที่เข้าถึงปัญหาที่แตกต่างกัน

ดร.ศุภโชค ปิยะสันต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยไร่สามัคคี อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย
อนุกรรมการกำกับทิศทางของทุนครูรัก(ษ์)ถิ่น กสศ. กล่าวว่านโยบายด้านการศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องนำ
ข้อมูลมาประยุกต์ใช้กับการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถแก้ปัญหาที่มีอยู่ได้จริงโดยเฉพาะเรื่อง
ของการจัดสรรงบประมาณเพื่อดูแลโรงเรียนต่าง ๆ อย่างเข้าใจปัญหาที่มีอยู่จริง

“ปัจจุบันมีระบบการเก็บข้อมูลของโรงเรียนแต่ละแห่งที่มากพอจะนำมาออกแบบการช่วยเหลือด้านงบประมาณให้แตกต่างไปจากในอดีตซึ่งเคยช่วยแบบเรดเดียวกันทั่วประเทศ โรงเรียนที่มีศักยภาพสูง อยู่ใน
เมือง รัฐก็ให้เงินสนับสนุนเท่ากับโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล รูปแบบการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวส่งผล
ให้โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนน้อยขาดงบประมาณในการแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเพียงพอและส่ง
ผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราไม่สามารถใช้วิธีการเดียวแก้ปัญหาที่มีอยู่หลากหลาย
หลายรูปแบบได้

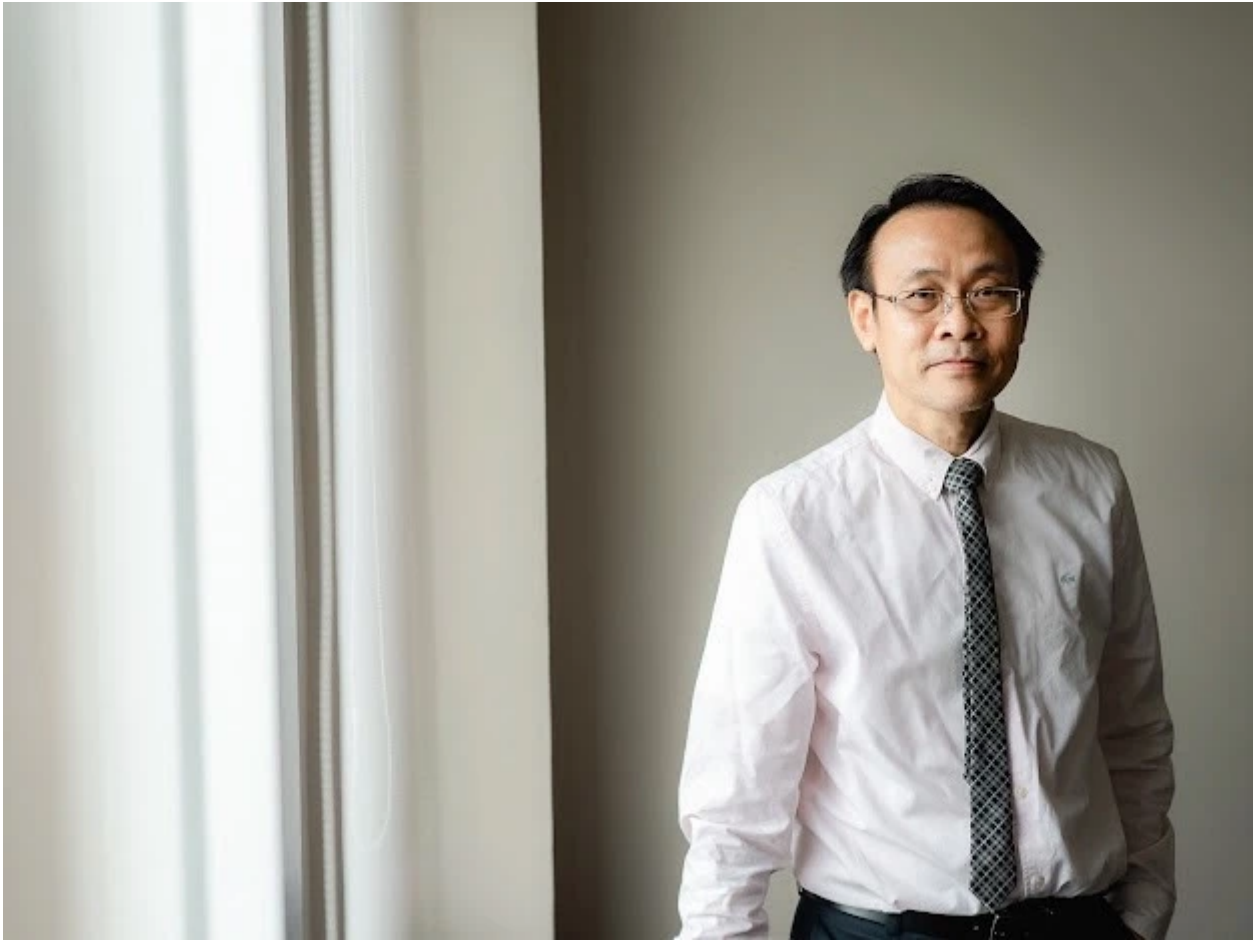

จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องออกแบบวิธีการช่วยเหลือเฉพาะทางที่ลงลึกในรายละเอียด เข้าใจถึงปัญหาจริงๆ เช่น เมื่อทราบว่าบางโรงเรียนขาดครูแต่ระหว่างชั้นก็ยังมีอีกครูใหม่ที่เขาไปช่วยโรงเรียนเหล่านี้ให้ใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่อย่างจำกัด มีระบบการช่วยเหลือ ระบบการระดมทรัพยากรที่จำเป็น ระบบเก็บแลกเปลี่ยนความรู้จากบุคลากรที่เกี่ยวข้องจากภาคส่วนต่าง ๆ ระบบความช่วยเหลือที่ช่วยพัฒนาศักยภาพครูในพื้นที่ห่างไกล หรือระบบที่ดึงความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มาช่วยระดมให้โรงเรียนขนาดเล็กในชุมชนกลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ที่ดูแลเด็ก ๆ ในพื้นที่ให้ได้มากที่สุด”

ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา หัวหน้าภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า ความโดดเด่นของนโยบายการศึกษาในสนามเลือกตั้งครั้งนี้คือเกือบทุกพรรคเสนอนโยบายการศึกษาในเชิงสวัสดิการ สนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นไปตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการเรียนรู้ หรือการศึกษาตามระดับวุฒิฯ

อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่ากังวลคือพรรคการเมืองยังติดอยู่กับนโยบายการศึกษาในมิติเดิมที่มุ่งสนับสนุนการศึกษาในระบบ เช่น นโยบายเรียนฟรีถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่ไม่เอ่ยถึงการศึกษาในรูปแบบอื่น โดยเฉพาะนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ตอนนี้อยู่ถูกพูดถึงจากเพียงไม่กี่พรรค

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา หัวหน้าภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ตั้งข้อสังเกตว่า นโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของหลายพรรคอาจปรากฏในรูปแบบนโยบายแรงงานที่มีการยกระดับทักษะให้ดีกว่าเดิม (upskill) และสร้างทักษะที่จำเป็นขึ้นมาใหม่ (reskill) แต่นโยบายเหล่านี้ก็ยังไม่เห็นภาพการส่งเสริมการเรียนรู้ของคนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ

“แม้จะได้ยินนโยบายที่แสดงความหวังใจต่อเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มเด็กพิเศษที่บกพร่องทางพัฒนาการ กลุ่มเด็กชาติพันธุ์ กลุ่มเด็กแรงงานข้ามชาติ เยาวชนที่หลุดออกนอกระบบการศึกษา รวมถึงกลุ่มเด็กเปราะบาง แต่ก็ยังไม่เห็นแนวคิดที่ชัดเจนในการลงไปแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะแนวคิดที่เข้าไปจัดการปัญหานี้อย่างเป็นระบบ หรือมีแนวทางการจัดการเชิงพื้นที่ที่ให้ความสำคัญกับจังหวัด และชุมชนต่าง ๆ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการแก้ปัญหาที่เข้มข้น”

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ระบุอีกว่า นอกเหนือจากที่ยังไปเห็นไม่นโยบายทางการเมืองที่พูดถึงการจัดการปัญหานี้จากรากฐานของคนพื้นที่หรือชุมชนแล้ว ยังไม่เห็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับครุносระบบหรือครูพี่เลี้ยง ทั้งที่คนกลุ่มนี้ถือเป็นกลไกสำคัญสำหรับการทำงานเชิงพื้นที่ที่สามารถลงไปดูแลได้ถึงรากฐานประเด็นปัญหาด้านต่าง ๆ

เช่น ด้านสิทธิมนุษยชน ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ สร้างความมั่นคงให้กับชีวิต การสร้างพื้นที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ฯลฯ และช่วยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาดูแลช่วยเหลือเด็กแต่ละกลุ่มได้ตรงจุด จนสามารถปรับตัวได้

“ที่ผ่านมาเราออกแบบวิธีเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ และมีครูนอกระบบหรือครูที่เลี้ยงเป็นเสมือนหน่วยหน้าคอยทำงานสอนหนังสือ สอนอาชีพ สอนทักษะชีวิตและช่วยแก้ปัญหาให้เด็กกลุ่มนี้มาอย่างต่อเนื่อง แต่พวกเขากลับยังไม่มีแนวคิดหรือนโยบายเข้าไปดูแลมากนัก และต้องยอมรับว่าการแก้ปัญหาเด็กนอกระบบจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และต้องวางแนวทางให้แต่ละพื้นที่แต่ละชุมชนมาช่วยกันออกแบบระบบการช่วยเหลือที่ยั่งยืน แต่ก็ยังไม่พบนโยบายที่ดูแลเรื่องนี้จากพรรคการเมือง”

เมื่อพิจารณานโยบายการศึกษาในหมวดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ชีวิต หลายพรรคการเมืองชูการติดตั้งอินเทอร์เน็ต การแจกแท็บเล็ต และการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการเรียนรู้ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ มองว่านโยบายเหล่านี้เป็นเครื่องมือจำเป็นในการเข้าถึงความรู้ในยุคสมัยนี้

แต่การนำมาบูรณาการกับการเรียนรู้ของเด็กจะเกิดประโยชน์สูงสุดได้เมื่อมีการปรับหลักสูตรให้ตอบสนองใจและความถนัดของผู้เรียนเสียก่อน ดังนั้นสิ่งที่ต้องพูดถึงควบคู่กันคือการออกแบบหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในอนาคตข้างหน้าควรผลักดันไปมากกว่าแค่ในโรงเรียน ประชาชนทุกเพศทุกวัยสามารถออกแบบการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจได้ โดยมีรัฐให้การสนับสนุน

“โจทย์แรกคือจะทำอย่างไรให้ทั้ง 8 กลุ่มสาระสามารถบูรณาการกัน ทุกวันนี้เราสอนแยกแต่ละกลุ่มสาระจนเหมือนจะฝึกเด็กให้เป็นนักวิชาการ เราต้องปรับเปลี่ยนวิธีให้เด็กได้เรียนสิ่งที่เขาสนใจแล้วสามารถเชื่อมโยงกับ 8 กลุ่มสาระได้ เราเห็นโมเดลที่ค่อนข้างประสบความสำเร็จแล้ว เช่น โรงเรียนสาธิตธรรมศาสตร์ เมื่อมีหลักสูตรที่เป็นตัวตั้งแล้ว แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตจะสามารถสร้างประโยชน์ได้มากขึ้น และมากกว่าเอาไว้เรียนในสิ่งที่โรงเรียนอยากสอนเพียงอย่างเดียว”

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ เสริมว่านโยบาย ‘ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้’ เป็นหมุดหมายอันดีในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ชีวิต แต่สิ่งสำคัญกว่าการมีนโยบายคือต้องมีการติดตามผลเมื่อนำไปปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องติดตามว่าการ ‘เพิ่มเวลารู้’ ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดหรือครูเป็นผู้กำหนด ส่วนบทบาทของครู นอกเหนือจากด้านวิชาการ ควรมีการปรับเปลี่ยนให้เป็น ‘โค้ช’ ร่วมกันออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในวาระที่ประเทศไทยกำลังจะได้รัฐบาลชุดใหม่หลังการเลือกตั้งใหญ่นี้ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ อยากเห็นการนำ พ.ร.บ.ส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ไปปฏิบัติให้ได้ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. ที่ต้องตอบ

โจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ คาดหวังให้มีการเทียบโอน เชื่อมต่อการศึกษาทุกรูปแบบเข้ากันได้ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเพื่อคุณวุฒิ หรือการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง

รัฐควรมีฐานข้อมูล big data ที่เก็บข้อมูลการเรียนรู้ของประชาชนในทุกรูปแบบไว้ สามารถดึงเอาข้อมูลนั้นไปเทียบคุณวุฒิได้ เรื่องที่ต้องเน้นย้ำคือ รัฐควรสนับสนุนการเรียนรู้ของประชาชนทุกช่วงวัย มิใช่แค่เด็กและเยาวชน

ด้านวาระเร่งด่วน รองศาสตราจารย์ ดร.วิระเทพ อยากให้รัฐบาลชุดใหม่สะสางสิ่งที่ค้างคาในรัฐบาลชุดก่อน ทั้ง พ.ร.บ.การศึกษาฉบับใหม่ และหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ติดหล่มความซ้ำของระบบราชการมาหลายปี เขาอยากเห็นพิมพ์เขียวที่ทันต่อยุคสมัยเพื่อที่ผู้ปฏิบัติสามารถนำไปใช้ออกแบบการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุดได้

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

'พยากรณ์อากาศ' 4 จังหวัดภาคเหนือ เจอ ฝนตกหนัก อิทธิพลจาก พายุไซโคลน 'โมคา'

📅 15 พ.ค. 2566

พยากรณ์อากาศ 'วันเลือกตั้ง' ภาคเหนือ - อีสาน ยังมีฝนหนัก กทม. มีฝนฟ้าคะนอง

📅 14 พ.ค. 2566

ฉีด 'วัคซีนไขหวัดใหญ่' รีบจองก่อนหมด กลุ่มไหนได้รับสิทธิฉีดฟรี เช็กที่นี่

📅 13 พ.ค. 2566

แท็กที่เกี่ยวข้อง

#การศึกษา

#เลือกตั้ง66